

پیام فعالین داخل کشور فدائیان کمونیست به مراسم مشترک هشت مارس، روز جهانی زن

گرامی باد هشتم ماه مارس (۱۷ اسفند) روز جهانی همبستگی و مبارزه زنان علیه هرگونه ستم و نابرابری

رفقای برگزار کننده و شرکت کنندگان گرامی در این مراسم ،

در ابتدا فرا رسیدن هشتم مارس را به شما و تمامی زنان و مردانی که قلبشان برای رهایی و برابری می تپد و برای جامعه ای عاری از هرگونه تبعض و ستم و نابرابری پیکار می کنند، شاد باش می گوئیم و از شما که در این شرایط حساس و بحرانی اقدام به برگزاری این مراسم مشترک کردید، تشکر میکنیم. واقعیت این است و تمامی شما هم نیز بدان واقف هستید، که قدرت ما در تمامی عرصه ها، چه کشوری و چه منطقه ای و بین المللی در همبستگی واتحاد و رزم مشترک ماست نهفته است، بدین جهت است که صاحبان قدرت و ثروت و مدافعان نظم موجود از آن هراس دارند و به اشکال و ترفندهای گوناگون با صرف هزینه های هنگفت سعی می کنند با تفرقه افکنی و تقویت سیستماتیک ناسیونالیسم و نژادپرستی مانع آن شوند.

از این جهت برگزاری این مراسم مشترک پیام مهم و سترگی را برای همه فعالین جنبش انقلابی در افغانستان و ایران و سایر کشورهای منطقه در خود دارد، ما به سهم خود بعنوان بخشی از فعالین این جنبش متشکل در سازمان اتحاد فدائیان کمونیست در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی که هرگونه صدای آزادی خواهی را با سرکوب شکنجه و قتل و اعدام پاسخ می دهد این پیام شما را دریافت کردیم و ارج می نهمیم مبارزات و تلاش های شما همزمانمان را و امیدواریم که این حرکت مشترک آغازی باشد برای پیشبرد مبارزات مشترک در منطقه ای که به درازای تاریخ، ارتجاع و جنگ گریبانگیراش است و در مقابل نیز مبارزه و مقاومت و حماسه ها نیز به خود دیده است.

امسال هفدهم اسفند، برابر با هشت مارس، سمبل طغیان و مبارزه ی بین المللی زنان علیه هرگونه تبعیض و استعمار، نابرابری، سرکوب و ستم جنسی و جنسیتی در شرایطی فرا رسید که نظام منحط سرمایه داری به عرصه ی جدیدی از بحران و درماندگی خود پا نهاده، بحرانی که مصائب و رنج های و دشواری های بمراتب بیشتری برای تمامی کارگران و زحمتکشانش و در راس آنان کودکان و زنان که بزرگترین قربانیان در تمامی عرصه های جامعه طبقاتی هستند، به همراه دارد.

در رژیم جمهوری اسلامی و به تبع آن تمامی کشورها و مناطقی که تحت مافیای مذهبی ارتجاعی قرار دارند، زنان از اولین قربانیان سرکوبگری و آدمکشی رسمی و سیستماتیک این رژیمها هستند. در این جوامع اسلامزده، این آنتاگونیسم جنسی به بالاترین حد ممکن رسیده و بمراتب فاجعه بارتر بوده است و گروه های ارتجاعی- مذهبی بسیاری اختراع و تاسیس گشته اند که منحصرًا به امر سرکوب و اعمال خشونت همه گستر نسبت به زنان گماشته شده اند.

رژیم‌ها و گروه‌های مرتجع در تمامی کشورهای و نهادهای مذهبی در قدرت، تلاش کرده اند تا با زور سرنیزه زنان را تمکین به قوانین نابرابر سرمایه داری و فرهنگ مومیای شده کنند ولی به اعتبار مقاومت میلیون‌ها زن از ایران و افغانستان، از سوریه و عراق و فلسطین گرفته تا مصر و تونس و لیبی و سایر کشورهای نتوانسته اند زنان را از صحنه مبارزه خارج و یا براحتی آنان را حتی موقتا به عقب برانند. که چرایی اش را باید در روند مبارزه جهانی زنان برای دستیابی به برابری واقعی دانست که امری بازگشت ناپذیر است و در جان اجتماعی جامعه ریشه دوانده، و دقیقا به این دلیل است که ارتجاع در هر کشور و منطقه جغرافیایی که باشد، چنین سرسختانه به نفی حقوق برابر و انکار هویت انسانی زنان پرداخته اند و شالوده‌هویت سیاسی- مذهبی اشان را بر زن آزاری و مردسالاری محض پی ریزی می کنند.

بدون شک همانگونه که رژیم جمهوری اسلامی ایران بیش از چهار دهه است که مذبوحانه تلاش می کند که زنان را به تسلیم بکشاند و تجاوز، تعرض، تحقیر و بی حقوقی و زن آزاری را به یک ترم اجتماعی و یک فرهنگ عمومی در جامعه تبدیل کند ولی با مبارزات و اعتراضات عمومی زنان در اشکال و طرق مختلف حتی قادر نبوده است آنرا در شکل یک قانون رسمی کمابیش قابل تحمل بخورد زنان بدهد، طالبان این وحوش مرتجع قرون وسطائی نیز همانند همتایش در ایران آب در هاون می کوبد و در دراز مدت قادر نخواهد شد که رزم و پیکار زنان و نیروهای مترقی در افغانستان را به انقیاد خود درآورد و تاریخ گواه این ادعا خواهد بود.

در این شرایط که زن ستیزی و بیحقوقی زنان یکی از ستم های غیرقابل تجزیه دوران شده و زنان در ایران و افغانستان و کشورهای مشابه درمبارزه با آپارتاید جنسی نه تنها با استثمار سرمایه داری مواجه اند، بلکه همچنین با سنت ها و خرافات و تعصبات مذهبی و تفکرات ارتجاعی اقشار مختلف مردم نیز درجنگند و به همین سبب درمبارزه برعلیه تبعیضات جنسیتی با فشارها و محدودیت های زیادی مواجه اند، ما پاس می داریم مبارزه و ایستادگی زنان مبارز افغانستان را که با وجود دستگیری، زندان و شکنجه ، تجاوز و اعدام و موانع بیشمار دیگر در صف اول مبارزه هستند.

باشد که با اتحاد و همبستگی و درس آموزی از تجارب مبارزاتی زنان و مردان سوسیالیست و مترقی و انقلابی در سایر کشورها در راه نابودی یکی از پلید ترین پیامدهای نظام طبقاتی، یعنی ستم برزنان، رزم مشترک مان پیش ببریم.

فعالین داخل کشور فدائیان کمونیست

۱۳ اسفند ۱۴۰۰